

UNIVERSITATEA DE STAT DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

CATEDRA: TEORIA ȘI METODICA CULTURII FIZICE

**TEORIA ȘI METODICA
EDUCAȚIEI FIZICE**

Lecția nr.7

TEMA : EVALUAREA ÎN EDUCAȚIE FIZICĂ

7.1. Metodele de evaluare și verificare.

Evaluarea ca operație a procesului instructiv-educativ s-a perfecționat și și-a creat propriile metode, ce pot fi grupate în evaluarea curentă și examene.

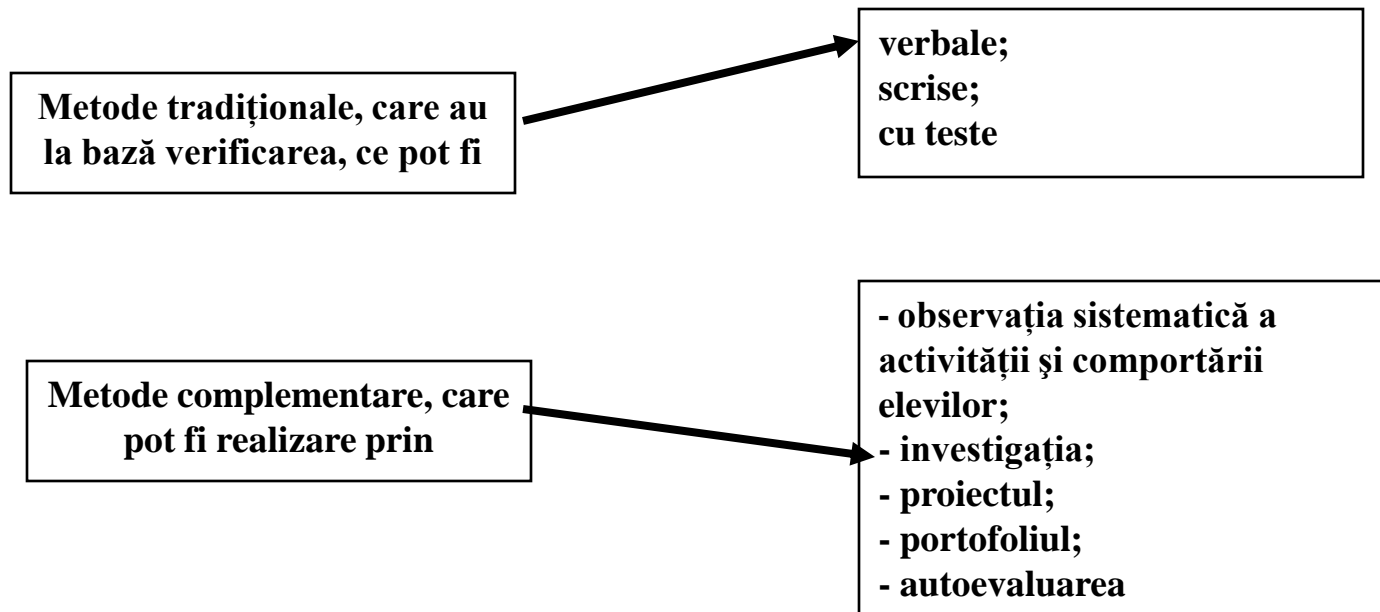

Fig.7.1. Metode de evaluare

7.1.1. Metodele de evaluare tradițională.

Metodele tradiționale de evaluare presupun verificarea care poate fi realizată fie verbal prin investigație ce urmărește să depisteze, în principal modul de înțelegere și percepere al copiilor/elevilor, scris ce urmărește să depisteze modul de înțelegere și reținere a cunoștințelor legate de activitatea de mișcare, fie cu ajutorul testelor care în educație fizică sunt reprezentate, în principal de probe de control

Evaluarea orală. Evaluarea orală de tipul aprecierii pozitive sau negative, poate fi verbală și nonverbală pe parcursul întregii lecții, având rol stimulator și corector în ceea ce privește execuția și comportarea elevilor. Se impune mai ales atunci când se observă execuții greșite din partea elevilor, execuții ce necesită sondarea elevilor în ceea ce privește înțelegerea acestora.

Evaluarea scrisă. Evaluarea scrisă (extemporale, teze), este folosită la educația fizică numai la elevii din liceele vocaționale de educație fizică, unde se predă disciplina „Pregătirea teoretică sportivă”, la clasele a IX-a - a XII-a. La sfârșitul liceului se susține un „Examen de competență sportivă” format dintr-o proba practică și una scrisă (teză). În fișa de evaluare se înregistrează și se sistematizează constatările.

Evaluarea practică. În educația fizică, unde în principal se urmărește dezvoltarea fizicului uman, evaluarea este, în principal, de tip practic și diferă de la o ramură sportivă la alta, de la o vârstă la alta, de la fete la băieți etc. Metodele și tehnicile practice, folosite în evaluare, pot fi clasificate în funcție de:

cantitatea de informație sau experiența acumulată de elevi în:

- metode de evaluare parțială și globală;**
- de axa temporală în care se realizează verificarea în metodele de evaluare inițială, continuă și finală.**

Ca și la celelalte discipline de învățământ, și în educația fizică, evaluarea, posibilităților activității fiecărui elev, trebuie să înceapă de la verificarea inițială, de început care se raportează la achizițiile finale. Modul de verificare și apreciere în învățământul școlar și în antrenamentul sportiv se realizează cu ajutorul testelor de evaluare.

7.1.2. Metodele de evaluare complementare.

Observația sistematică a activității și comportării elevilor. Observația reprezintă o altă metodă ce ne oferă informații privind nivelul achizițiilor înregistrate și a comportamentului elevului în situații mereu schimbătoare. Oferă posibilitatea de a cunoaște permanent progresele înregistrate în învățare (achiziții practice), interesele, atitudinile față de mișcare în general și față de anumite discipline, ramuri sau probe sportive în special. Eficiența observației crește dacă sunt respectate anumite condiții și anume: precizarea clară a scopului, utilizarea anumitor repere, stabilirea indicatorilor supuși observației și înregistrarea și sistematizarea constatărilor în fișa de evaluare.

Investigația. Consta în folosirea întrebărilor care așteaptă un răspuns verbal dar și un răspuns concretizat într-o exersare practică, privind modalitatea de înțelegere sau de simțire a acțiunilor motrice. Este considerată, în principal, o metodă de evaluare dar și de învățare ce poate oferi date semnificative privind modul de înțelegere a execuțiilor, dar și date privind anumite reacții, manifestări, interese, motivații.

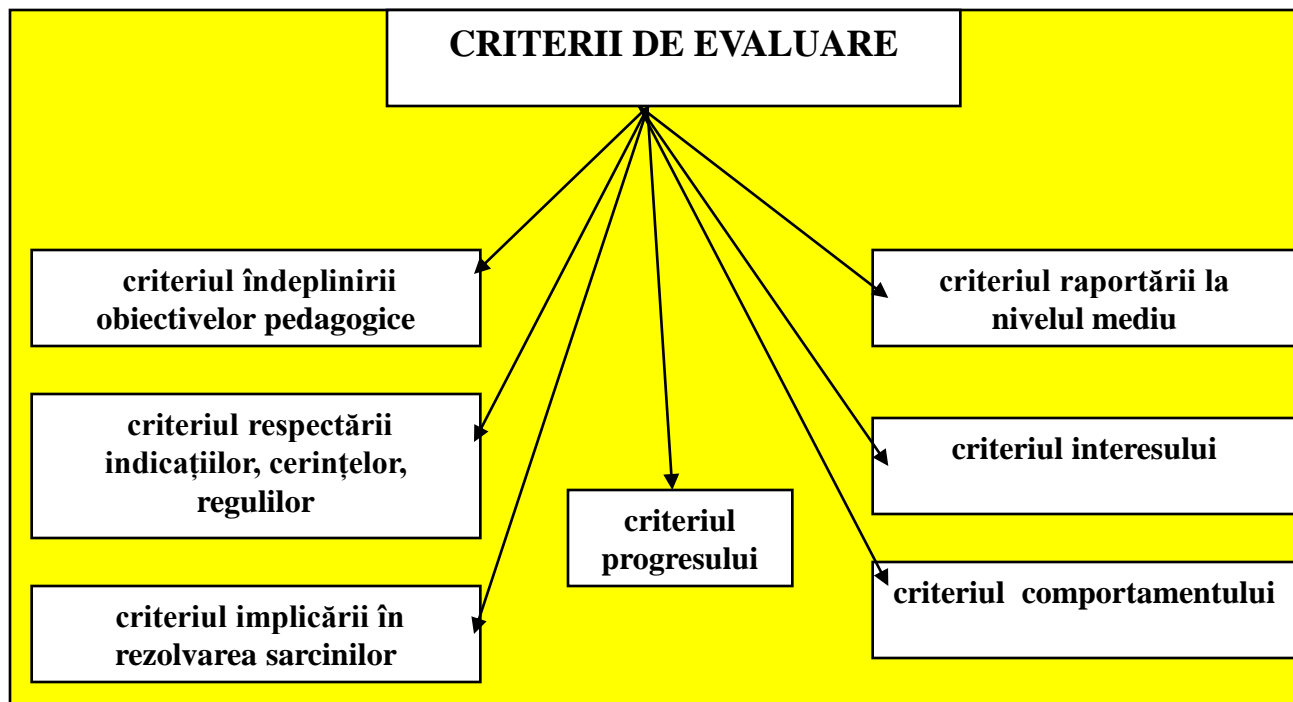
Proiectul. Proiectul este o metodă de evaluare complementară. Presupune un demers cu scop evaluativ. Începe (în clasă, în sala de curs, pe terenul de sport) cu o discuție privind definirea și înțelegerea sarcinii de lucru și chiar prin începerea rezolvării ei. Rezolvarea sarcinii se continuă câteva zile/săptămâni. Perioada în care aceasta se realizează de către "proiectant" (cel care realizează proiectul = elev, student, profesor) este sub îndrumarea / colaborarea unui coordonator / îndrumător (poate fi profesor, cercetător).

Portofoliul. Portofoliu s-a impus din ce în ce mai mult ca o metodă nouă de evaluare în practica activității de instruire. El prezintă rezultatele obținute la celelalte metode de evaluare. Reprezintă în principal "cartea de vizită" a elevului, progresul realizat de la un ciclu de învățământ la altul, de la un an de studiu la altul, de la un semestru la altul, de la o unitate de învățare la alta și chiar de la o lecție la alta. Scopul portofoliului este acela de a confirma faptul că ceea ce este prevăzut în programele școlare/universitare și în documentele de proiectare didactică a profesorilor este cunoscut și de către elevii/studenți sau că aceștia le stăpânesc.

Autoevaluarea. Scopul evaluării în procesul instructiv-educativ este de a perfecționa sistemul educativ atât în direcția profesorului, a elevului cât și a condițiilor materiale și de conținut. Capacitatea de autoevaluare poate fi educată pe parcursul fiecărei lecții în parte, dar în special în anumite momente, în lecțiile de evaluare ce au la bază fie o măsurare obiectivă, fie o întrecere.

7.1.3. Criteriile de evaluare a rezultatelor școlare.

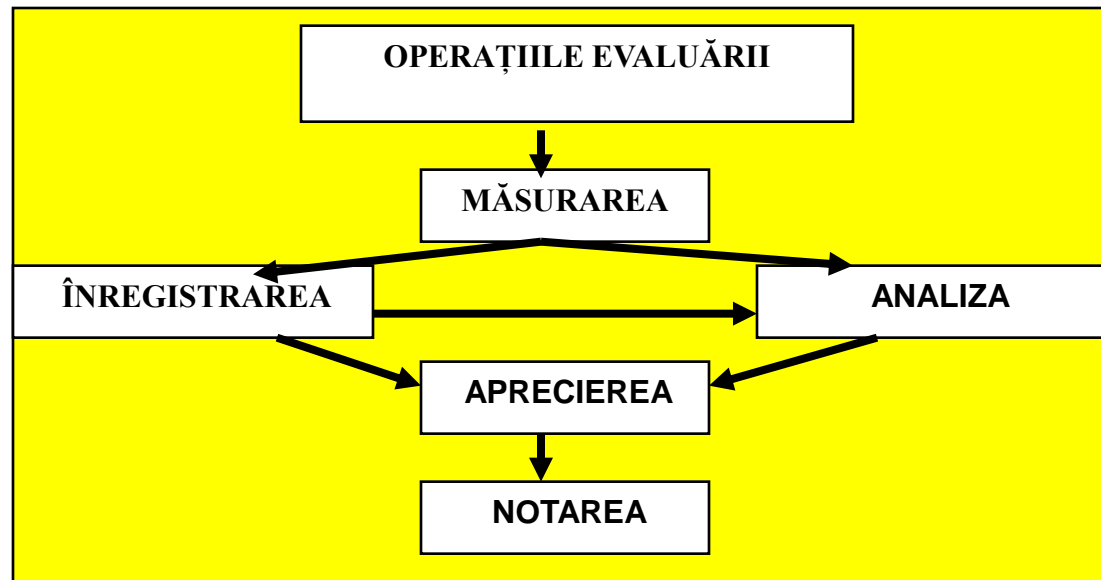
Eficiența și corectitudinea evaluării procesului instructiv-educativ depinde de criteriile de evaluare aplicate de profesor. De-a lungul timpului au apărut și s-au definitivat o serie de criterii, care au îmbunătățit obiectivitatea evaluării. De-a lungul timpului au apărut și s-au definitivat o serie de criterii, care au îmbunătățit obiectivitatea evaluării. Un profesor documentat, dar și bine intenționat, care folosește evaluarea ca o modalitate de creștere a interesului pentru practicarea exercițiilor fizice, realizează evaluare ținând cont de o serie de criterii, dintre care amintim:

7.1.4. Operațiile evaluării.

În educația fizică, evaluarea reprezintă una din componentele esențiale ale procesului instructiv-educativ, ce are la bază o activitate de examinare concretizată în: măsurarea parametrilor (activitatea de cronometrare, folosirea ruletei, numărarea repetărilor), înregistrarea valorilor (consemnarea datelor), analiza rezultatelor (compararea valorilor cu descriptorii de performanță, dar și a valorilor între ele și stabilirea grilelor de evaluare), aprecierea propriu-zisă (transformarea performanțelor în note sau calificative), notarea (trecerea notelor, calificativelor în catalog).

Aprecierea, operație componentă a evaluării în educația fizică, se face asupra următoarelor direcții: 1.Aprecierea procesului de predare; 2.Aprecierea procesului de învățare; 3.Aprecierea dezvoltării fizice; 4.Aprecierea evoluției tehnice; 5.Aprecierea capacității aptitudinale; 6.Aprecierea comportamentului; 7.Aprecierea capacității de efort.

7.1.5. Greșelile evaluării școlare și factorii perturbatori în evaluarea didactică.

Verificarea și mai ales aprecierea procesului instructiv educativ în educația fizică și sport este influențată negativ: fie de tendințele de subiectivitate (de a fi și a nu fi părtinitori), determinate de incapacitatea profesorilor de a evalua real posibilitățile elevilor, mai ales în perioada de început a activității didactice, fie de neabordarea celor mai eficiente și stimulative metode de evaluare a elevilor, fie de folosirea unei singure modalități de verificare și apreciere a procesului instructiv educativ, fie de folosirea unei singure modalități de verificare și apreciere (curentă, periodică și finală).

S-a constatat că evaluarea școlară, este influențată de o serie de factori perturbatori, care denaturează aprecierea reală a copiilor/elevilor, ceea ce are consecințe negative atât asupra personalității profesorului, cât și asupra personalității elevilor. Personalitatea profesorului este știrbită atât în cazul în care favorizează cât și în cazul în care defavorizează aprecierea elevilor. Copiii nedreptățiți ca și cei favorizați consideră profesorul respectiv fie nedrept, fie neștiutor și nepriștit. Elevii defavorizați cât și cei favorizați sunt influențați negativ în evoluția lor, primii fiind descurajați, considerând că orice eforturi ar depune nu vor lua o notă bună, iar ultimii nefiind simulați, considerând că indiferent de prestația avută tot o să ia o notă bună.

Mulțumesc pentru atenție